Advies inzake:

— **een mededeling van de Commissie aan de Raad betreffende de versterking van de binnenmarkt** (*)

— **een ontwerp-resolutie van de Raad betreffende de versoepeling van de wijze waarop de controle van de onderdanen van de Lid-Staten wordt uitgeoefend bij overschrijding van de binnengrenzen van de Gemeenschap** (**)

— **voorstellen voor**

  — **een verordening van de Raad inzake de vereenvoudiging van de formaliteiten in het handelsverkeer binnen de Gemeenschap**
  — **een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2102/77 van de Raad betreffende de invoering van een communautair formulier van aangifte ten uitvoer**
  — **een verordening van de Raad houdende vijfde wijziging van Verordening (EEG) nr. 222/77 betreffende communautair douanevervoer** (***)

A. JURIDISCHE GRONDSLAG VAN HET ADVIES

Op 27 juli 1982 heeft de Raad besloten het Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap over bovengenoemd voorstel te raadplegen.

B. ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Het Economisch en Sociaal Comité heeft beraadslaagd over zijn advies inzake voornoemd onderwerp tijdens zijn op 23 en 24 februari 1983 te Brussel gehouden 205e zitting.

Dit advies luidt als volgt:

(*) De tekst van deze mededeling van de Commissie, waarop de adviesaanvrage betrekking heeft, is nog niet bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

(**) De tekst van deze ontwerp-resolutie is bekendgemaakt in PB nr. C 197 van 31. 7. 1982, blz. 6.

(***) De tekst van deze voorstellen voor verordeningen is bekendgemaakt in PB nr. C 203 van 6. 8. 1982, blz. 5.

HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, met name artikel 198,

Gezien het verzoek van de Raad van de Europese Gemeenschappen 27 juli 1982 om een advies inzake

— de Mededeling van de Commissie aan de Raad betreffende de versterking van de binnenmarkt

— de ontwerp-resolutie van de Raad betreffende de versoepeling van de wijze waarop de controle van de onderdanen van de Lid-Staten wordt uitgeoefend bij overschrijding van de binnengrenzen van de Gemeenschap

— de voorstellen voor

  — een verordening van de Raad inzake de vereenvoudiging van de formaliteiten in het handelsverkeer binnen de Gemeenschap

  — een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2102/77 van de Raad betreffende de invoering van een communautair formulier van aangifte ten uitvoer

  — een verordening van de Raad houdende vijfde wijziging van Verordening (EEG) nr. 222/77 betreffende communautair douanevervoer,

Gezien het besluit van zijn Bureau van 13 oktober 1982 de Afdeling voor industrie, handel, ambacht en dienstverlening met het opstellen van een advies en een rapport over dit onderwerp te belasten,

Gezien het advies dat genoemde Afdeling tijdens haar 89e en 90e vergadering van 5 januari 1983 en 2 februari 1983 heeft opgesteld,

Gezien het mondelinge verslag van de rapporteur, de heer Broicher,

Gezien de beraadslagingen tijdens zijn 205e zitting van 23 en 24 februari 1983 (vergadering van 24 februari 1983),

Gezien de conclusies van de voorzitter en beide vicevoorzitters ten aanzien van de werkzaamheden van de op 3 en 4 december 1982 te Kopenhagen gehouden Europese Raad,

Overwegende dat het in het Verdrag van Rome vastgelegde doel, door gezamenlijk optreden economische en sociale vooruitgang te verzekeren en daartoe de barrières die Europa verdelen te verwijderen, nog altijd moet worden nagestreefd;

Overwegende dat de zware inspanningen van het Europese Parlement, de Commissie en het ESC om deze barrières te slechten, in feite teniet zijn gedaan door de passieve houding van de Raad, en dat daarom vele van deze barrières nu, 25 jaar na de oprichting van de EEG, nog steeds bestaan en door nationale protectionistische maatregelen en technische handelsbelemmeringen zelf, nog grotere vormen hebben aangenomen dan voorheen;

Overwegende dat personen die in verband met werk of vrijetijdsbesteding van de ene Lid-Staat naar de andere reizen, nog steeds grote administratieve en wettelijke hinderpalen in de weg worden gelegd, die duidelijk in strijd zijn met de in ruimer politiek, economisch en sociaal verband nagestreefde eenwording van de Europese volkeren;

Overwegende dat deze barrières de aandacht afleiden van de grote inspanningen die men zich in werkelijkheid getroost om de onderlinge afhankelijkheid en de integratie tussen de landen van de Europese Gemeenschap te bevorderen;

Overwegende dat deze barrières niettemin een ernstige en kostbare belemmering voor de economische en sociale ontwikkeling vormen en verhinderen dat de schaalvergrotings- en specialisatiemogelijkheden die een werkelijk Europese markt zou bieden, ten volle worden benut;

Overwegende dat de zwakte van bepaalde communautaire takken van industrie, zowel op de Europese als op de wereldmarkt, en het daarmee gepaard gaande verlies van werkgelegenheid, voor een groot deel kunnen worden geweten aan de onvolkomenheid van de gemeenschappelijke markt en het ontbreken van een behoorlijke gemeenschappelijke beleidsvorming,

BRENGT VOLGEND ADVIES UIT,

dat met 2 stemmen tegen bij 2 onthoudingen is goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1. De Commissie heeft de Raad een reeks voorstellen [1] met betrekking tot de binnenmarkt voorgelegd, die dienen te worden gezien als deel van een pakket samenhangende voorstellen, welke in het algemeen tot doel hebben de grenscontroles, zowel bij personen als bij goederen, te vereenvoudigen en de binnenmarkt te versterken. De Commissie wijst er in haar Mededeling terecht op dat de formaliteiten en controles aan de binnengrenzen praktisch dezelfde zijn als aan de grenzen met derde landen, hetgeen een onnodige financiële belasting van de economie vormt.

1.2.1. In haar Mededeling betreffende de binnenmarkt van 8 juli 1981 heeft de Commissie getracht aan te geven hoeveel deze handelsbelemmeringen de economie van de Europese Gemeenschap kosten. Volgens haar moeten deze extra kosten worden geraamd op 5 à 10 % van de waarde van de intracommunautaire handel. In een verklaring die de heer Basil de Ferranti, lid van het Europese Parlement, in het Beperkt Comité voor EG-vraagstukken van het Britse Hogerhuis heeft afgelegd, heeft deze erop gewezen dat de kosten welke het overschrijden van de binnengrenzen van de Gemeenschap met zich meebrengt voor ondernemingen die actief zijn op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer, 12 miljard Ecu bedragen, hetgeen ongeveer overeenkomt met het bedrag dat jaarlijks wordt besteed aan het Landbouwfonds.

1.2.2. Alleen reeds wat het wegvervoer betreft worden de onnodige kosten die voortvloeien uit het overschrijden van de grenzen (administratieve, douane- en accountantskosten niet inbegrepen) in een verslag van het Raadgevend Comité voor het vervoer aan de Commissie (april 1982) op 370 milioen Ecu per jaar geraamd. Hoewel deze cijfers slechts ruwe schattingen zijn en met de nodige omzichtigheid dienen te worden gehanteerd, bestaat er ook voor het Comité niet de minste twijfel over dat de huidige formaliteiten en controles aan de binnengrenzen voor de industrie al te grote en onnodige kosten met zich meebrengen, met alle nadelige gevolgen van dien voor de concurrentiepositie van de communautaire industrie t.o.v. die van derde landen. Bovendien vormen de kosten en het ingewikkelde ka-

---

[1] Mededeling betreffende de binnenmarkt.
Personencontrole aan de binnengrenzen van de Gemeenschap (PB nr. C 197 van 31. 7. 1982, blz. 6).
Eenheidsdocument voor het goederenvervoer binnen de EG (PB nr. C 203 van 6. 8. 1982, blz. 5).
BTW — uitstel van betaling (PB nr. C 203 van 6. 8. 1982, blz. 5).
Intracommunautair handelsverkeer.

rakter van deze formaliteiten voor tal van ondernemingen, met name kleine en middelgrote, een ernstige handicap, daar deze bedrijven worden afgeremd en niet kunnen profiteren van de door de Europese Economische Gemeenschap geboden kansen tot grotere internationale specialisatie door expansie buiten het eigen land.

1.3.1. Het Comité is, evenals de meeste andere verantwoordelijke instanties in Gemeenschap en Lid-Staten bijzonder ongerust over de toeneming van de werkloosheid, de recente teruggang van de totale werkgelegenheid en het geringe concurrentievermogen van talrijke takken van bedrijvigheid in de Gemeenschap. Deze problemen moeten in de eerste plaats worden aangepakt door de economie nieuw leven in te blazen; hierbij dienen Gemeenschap en Lid-Staten in eerste instantie te vertrouwen op hetgeen zij zelf, in onderling overleg, tot stand kunnen brengen.

1.3.2. Het Comité is de stellige overtuiging toegedaan dat deze inspanningen slechts de gewenste resultaten zullen hebben en tot duurzame oplossingen voor de diepgewortelde economische en sociale problemen van de Europese bevolking (waaronder met name de werkloosheid) zullen leiden, indien deze terdege in communautair verband worden gecoördineerd. Van essentiële betekenis in deze context is dat er een zinvolle en werkelijk functionerende gemeenschappelijke markt tot stand wordt gebracht, in het bijzonder door de bestaande technische handelsbelemmeringen en belemmeringen op administratief en vervoersgebied uit de weg te ruimen. Er bestaat dan ook dringend behoefte aan maatregelen in deze richting, die een vitaal onderdeel van een Europese strategie voor economisch en sociaal herstel vormen.

1.3.3. Een dergelijke strategie moet gericht zijn op de versterking van industrie en dienstensector en daarmee ook op het creëren van nieuwe, duurzame en lonende werkgelegenheid in de EG. Om deze strategie tot een succes te kunnen maken, zal er ook in andere sectoren een communautair beleid moeten komen.

1.3.4. Al deze maatregelen zijn dringend noodzakelijk, omdat door verder uitstel de problemen alleen nog maar hardnekkiger worden.

1.4.1. In de conclusies van het Europese topberaad te Kopenhagen op 3 en 4 december 1982 heeft de Europese Raad niet alleen verklaard met bovenvermelde maatregelen in te stemmen, maar ook aangedrongen op het vaststellen van een tijdschema voor de tenuitvoerlegging ervan. Meer in het bijzonder heeft hij de Raad verzocht vóór eind maart 1983 een besluit te nemen over de door de Commissie voorgestelde maatregelen ter versterking van de binnenmarkt.

1.4.2. Het Comité sluit zich bij de conclusies van de Europese Raad van 3 en 4 december 1982 aan. Het stemt met de Commissievoorstellen in, waarbij het evenwel de volgende kanttekeningen plaatst. Tegelijkertijd doet het een beroep op de Raad om te streven naar een spoedige goedkeuring van de in de Mededeling ook nog genoemde voorstellen, die ten dele al jarenlang bij de Raad op goedkeuring wachten.

2. Algemene opmerkingen

2.1. In de Mededeling van de Commissie wordt er herhaaldelijk op gewezen dat het Europees Parlement zich in zijn resoluties sterk heeft gemaakt voor een verdere openstelling van de binnengrenzen van de Gemeenschap. Het moge verwondering wekken dat de Commissie niet ook heeft gewezen op soortgelijke initiatieven en publikaties van het Economisch en Sociaal Comité, dat tot nu toe altijd zijn steun heeft gegeven aan maatregelen waardoor het ontstaan van een soort binnenmarkt in de Gemeenschap wordt bevorderd, b.v. in zijn adviezen inzake de door de handelsbelemmeringen veroorzaakte problemen en de harmonisatie van de wettelijke voorschriften op dit gebied van 21 november 1979 (initiatiefadvies) (1) en inzake het „Programma 1982 voor de totstandbrenging van de douane-unie" van 28 april 1982 (2).

2.2. Wat de versoepeling van de personencontroles (**), betreft, vindt het Comité het vooral positief dat de Raad de Commissie verzoekt na te gaan welke andere praktische mogelijkheden er zijn om te komen tot een verdere versoepeling van de controle van de onderdanen van de Lid-Staten aan de binnengrenzen van de Gemeenschap (punt 5 van de ontwerp-resolutie).

2.3. De controles zouden kunnen worden versoepeld indien de bij het intracommunautaire reizigersverkeer toegepaste vrijstellingen aanzienlijk werden uitgebreid. De reële waarde hiervan is sinds jaren niet meer verhoogd en bij de wijziging ervan is onvoldoende rekening gehouden met de waardevermindering van het geld. Het Comité acht het derhalve noodzakelijk deze vrijstellingen, die door richtlijnen van de Raad (3) tot harmonisatie van de omzetbelastingen en speciale verbruiksbelastingen in het grensoverschrijdende reizigersverkeer uniform voor de Gemeenschap zijn vastgesteld, uit te breiden, ten einde op die manier ook de burger opnieuw duidelijk te maken dat er een binnenmarkt bestaat.

2.4. Het Comité is ook ingenomen met de door de Commissie ingediende ontwerp-verordening (***), waarmee beoogd wordt de formaliteiten in het goederenverkeer tussen de Lid-Staten te vereenvoudigen en door de invoering van één enkel document te harmoniseren. Terecht bekritiseert de Commissie het feit dat er

(1) PB nr. C 72 van 24. 3. 1980.
(2) PB nr. C 178 van 15. 7. 1982.
(3) Richtlijn 69/169/EEG van de Raad e.a.

binnen de Gemeenschap nog altijd van invoer en uitvoer gesproken wordt en dat er in beide gevallen douaneprocedures van toepassing zijn, terwijl er binnen de Gemeenschap geen douanerechten meer zijn.

Door het gebruik van slechts één document zullen wellicht de kosten van de te vervullen douaneformaliteiten verminderen en bijgevolg de produkten meer concurrerend worden, hetgeen vooral voor kleine en middelgrote ondernemingen van zeer groot belang is. In elk geval zullen er nog bepaalde onduidelijkheden uit de weg moeten worden geruimd om de beoogde vereenvoudigingen van het goederenverkeer tussen de Lid-Staten niet in gevaar te brengen.

3. **Bijzondere opmerkingen**

Doc. COM(82) 400 def. (**)

3.1. Gelet op hetgeen is verklaard in paragraaf 2.3, acht het Comité het wenselijk de in deze paragraaf vermelde aspecten op te nemen in de lijst van maatregelen die nog moeten worden genomen.

Doc. COM(82) 401 def. — artikel 4 (***)

3.2. In artikel 4 wordt slechts bepaald dat er in de eerste plaats een eenheidsdocument komt; welke vorm dit document precies moet aannemen, zal in een latere verordening worden vastgelegd. Het Comité ziet er geen heil in alleen een beginselbesluit te nemen en de definitieve vormgeving van het eenheidsdocument te laten afhangen van een afzonderlijke beslissing. Of dit voorstel praktisch uitvoerbaar is, hangt overwegend af van de vraag of het uiteindelijke eenheidsdocument bruikbaar is; de moeilijkheden zitten nu juist in de vorm die hieraan moet worden gegeven. Het Comité bestudeert momenteel het voorgestelde eenheidsformulier en zal binnenkort zijn advies hierover uitbrengen. Niettemin dient volgens het Comité in het bijzonder op het volgende te worden gelet:

3.2.1. Tot nog toe lopen de bij de verzending van goederen in de Gemeenschap gebruikte formulieren tussen de landen op veel punten uiteen, waarbij vooral nationale statistische belangen een rol spelen. Hier doet zich de noodzaak gevoelen, de gegevens tot een absoluut minimum te beperken, omdat er anders van een bruikbaar eenheidsdocument geen sprake kan zijn.

3.2.2. Bij de tot nog toe gebruikte formulieren gaat het soms om gegevens die alleen voor de geadresseerden in kwestie bestemd zijn. Men dient er daarom voor te zorgen dat bepaalde gegevens slechts op enkele exemplaren van het eenheidsdocument worden vermeld.

3.2.3. De gegevens op het eenheidsformulier zouden zo sterk moeten worden ingekort dat dit document nog normaal met de schrijfmachine kan worden ingevuld. Bovendien zouden de formulieren qua vorm geschikt moeten zijn om in de computer te worden verwerkt.

3.2.4. Met voldoening stelt het Comité vast dat de Commissie, tegen haar oorspronkelijke plannen in, dit eenheidsdocument voortaan zo wil opstellen dat het voor het aangeven van verscheidene artikelen kan worden gebruikt. Dit is vooral noodzakelijk om de tot nu toe doorgevoerde vereenvoudigingen van de douanecontroles niet weer in het gedrang te brengen.

3.2.5. Krachtens artikel 4, lid 2, tweede zin, kunnen andere Lid-Staten dan die van waaruit de goederen worden verzonden om een vertaling van de aangifte in de officiële taal van de Lid-Staat in kwestie verzoeken. Hoewel vertalingen in feite gemist kunnen worden doordat de gegevens in een bepaalde volgorde moeten worden vermeld en bovendien gebruik wordt gemaakt van codenummers, kunnen vertalingen toch noodzakelijk zijn. Het Comité meent evenwel dat van deze mogelijkheid al te veelvuldig gebruik kan worden gemaakt, zodat bij de invoer telkens een nieuw document moet worden opgesteld. Dit zou tot tijdverlies en extra kosten leiden, waardoor van de beoogde versoepeling van de douaneformaliteiten niets terecht zou komen. Om dit te vermijden beveelt het Comité een formulering aan die deze vrees ongegrond doet zijn.

Doc. COM(82) 401 def. — artikel 10 (***)

3.3. In artikel 10 wordt bepaald dat de nieuwe regeling niet tot een verslechtering van de bestaande situatie mag leiden en dat vereenvoudigde procedures, die hun nut en bruikbaarheid al hebben bewezen, in gebruik blijven. In lid 2 van dit artikel wordt ook gewag gemaakt van de tussen België, Luxemburg en Nederland ingevoerde vereenvoudigingen. Een zelfde regeling zou volgens het Comité moeten worden getroffen met betrekking tot alle andere nationale vereenvoudigingen, die tot een beperking van het aantal documenten en in te vullen gegevens leiden; vallen deze vereenvoudigingen weg, dan brengt dit voor vele bedrijven extra materiële en personeelskosten met zich mee, zodat in plaats van een stap vooruit een stap achteruit wordt gezet. Om onduidelijkheden te vermijden dient duidelijker te worden verklaard dat ook nationale vereenvoudigingen gehandhaafd blijven.

3.3.1. Gaat het om zendingen van verschillende goederen, dan verlangen sommige Lid-Staten momenteel alleen maar periodieke gezamenlijke aangifte, terwijl bij afzonderlijke zendingen alleen een kopie van rekening en afleveringsbewijs behoeft te worden overgelegd. Het zou een onredelijke extra belasting betekenen, indien men voor ieder artikel afzonderlijk een eenheidsdocument zou moeten invullen.

3.3.2. Tevens moet worden voorkomen dat de bijzondere vergunning die aan bedrijven wordt verleend om

hun uitvoer rechtstreeks op magneetband of computer bij het statistisch bureau van de Lid-Staat in kwestie aan te melden, aan de nieuwe regeling ten prooi valt, wanneer men een op een binnenmarkt gelijkende situatie, dat wil zeggen bepaalde voordelen die bij uitvoer naar een derde land *niet* zouden bestaan, wil creëren of in stand houden.

3.3.3. Verder zouden de vrachtlijsten die in het kader van het communautair douanevervoer van groepage als bijlage of beschrijving worden gebruikt, moeten worden gehandhaafd om te voorkomen dat er voor iedere zending afzonderlijk een eenheidsdocument moet worden ingevuld. Anders zou het binnen de Gemeenschap met het verkeer van communautaire goederen aanzienlijk slechter gesteld zijn dan met het verkeer van goederen uit derde landen.

4. Het Comité is momenteel bezig met het opstellen van een advies over de afzonderlijke punten van het eenheidsformulier. Het wil er echter thans reeds op wijzen dat de gedachte van een eenheidsdocument steun verdient en dat daarom geprobeerd moet worden, de problemen die zich hierbij kunnen voordoen, uit de weg te ruimen.

Gedaan te Brussel, 24 februari 1983.

De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité

François CEYRAC

Advies inzake een voorstel voor een veertiende richtlijn van de Raad betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Verlegging van de betaling van de door belastingplichtigen bij invoer verschuldigde belasting

De tekst waarop de adviesaanvrage betrekking heeft is bekendgemaakt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* nr. C 203 van 6 augustus 1982, blz. 11.

A. JURIDISCHE GRONDSLAG VAN HET ADVIES

Op 22 juli 1982 heeft de Raad besloten het Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 99, 100 en 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap over bovengenoemd voorstel te raadplegen.

B. ADVIES VAN HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ

Het Economisch en Sociaal Comité heeft beraadslaagd over zijn advies inzake voornoemd onderwerp tijdens zijn op 23 en 24 februari 1983 te Brussel gehouden 205e zitting.

Dit advies luidt als volgt:

HET ECONOMISCH EN SOCIAAL COMITÉ,

Gezien het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, in het bijzonder de artikelen 99, 100 en 198,

Gezien de adviesaanvrage van de Raad van 22 juli 1982 inzake het voorstel voor een veertiende richtlijn van de Raad betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Verlegging van de betaling van de door belastingplichtigen bij invoer verschuldigde belasting [1],

Gezien het besluit van zijn voorzitter van 16 augustus 1982 en het besluit van het Bureau van het Comité van

---

[1] PB nr. C 203 van 6. 8. 1982, blz. 11.